Instanța de fond: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud. Iana Talmaci)
Dosarul nr. 3r-510/25 (2-24127007-02-3r-19082025)

D E C I Z I E

4 mai 2026
mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Președintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval
Judecătorii Andrei

examinând recursul declarat de Companeeț Valeriu, reprezentat de avocatul Vladislav Jian împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 25 iunie 2025, adoptată în cauza înaintată în ordine de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Companeeț Valeriu împotriva Primăriei or. Călărași și Consiliului or. Călărași privind anularea actelor administrative individuale,

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

La 7 noiembrie 2024, avocatul Jian Vladislav în interesele reclamantului Companeeț Valeriu, a depus în ordine de contencios administrativ o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Călărași și Consiliului or. Călărași privind anularea actelor administrative individuale.

În motivarea acțiunii a menționat că, Companeeț Daria a fost mama reclamantului Companeeț Valeriu. Companeeț Daria avut în proprietate casă de locuit situată în *****. Această casă este amplasată pe un lot de teren pentru construcții cu suprafața de 0,07 ha, înregistrat în registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral *****, situat în *****. La ***** Companeeț Daria a decedat, fapt confirmat prin copia certificatului de deces anexat. Conform certificatului de moștenitor testamentar Nr. ***** din 30 aprilie 1996, moștenitor al bunurilor cet. Companeeț Daria, decedată la *****, este feciorul Companeeț Valeriu. Bunurile succesorale pentru care este eliberat prezentul certificat: casa de locuit care se află în ***** ce aparține decedatei în baza adeverinței nr. 192 din 20 martie 1996 eliberată de B.I.T. Călărași. Acest certificat de moștenitor testamentar a fost înregistrat în Registrul Bunurilor Imobile de către Oficiul Cadastral Teritorial Călărași la data de 21 mai 2013, fapt confirmat prin certificatul din Registrul bunurilor imobile anexat. Pe de altă parte, prin Dispoziția Primarului or. Călărași nr. 79 din 5 iunie 2001 s-a dispus transmiterea proprietarilor caselor de locuit în proprietate privată

și în folosință loturile de pământ de pe lângă casă în conformitate cu lista și în suprafața indicată în anexa nr. 1. Conform anexei la Dispoziția nr. 79 din 5 iunie 2001 (nr. *****) terenul cu numărul cadastral *****, situat în *****, cu suprafața de 0,07 ha, a fost atribuit în proprietate lui Companeeț Daria.

Consecvent, a adăugat că, la 21 iunie 2001, deja după decesul Dariei Companeeț, a fost eliberat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren conform căruia lui Companeeț Daria prin Dispoziția primarului or. Călărași nr. 79 din 5 iunie 2001 i s-a repartizat în proprietate privată pământ cu suprafața totală de 0,07 ha, scopul repartizării construcție locativă, numărul cadastral *****, situat în *****, acest Titlu fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile. Astfel, în prezent proprietar al casei de locuit din ***** este Companeeț Valeriu în baza certificatului de moștenitor testamentar nr. ***** din 30 aprilie 1996, iar proprietar al terenului aferent casei de locuit este Companeeț Daria în temeiul Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 21 iunie 2001.

La momentul perfectării certificatului de moștenitor testamentar de către Companeeț Valeriu, în or. Călărași încă nu era realizată înregistrarea masivă a terenurilor și nici actele de proprietate asupra terenurilor. Din acest motiv, în baza informațiilor vechi, atît în Dispoziția primarului nr. 79 din 5 iunie 2001, cât și în Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 21.06.2001 figurează Companeeț Daria.

De asemenea, a indicat că, în prezent deși este proprietar al casei de locuit, nu are posibilitatea de a-și legaliza dreptul de proprietate asupra terenului în discuție, fapt care l-a determinat să înainteze prezenta acțiune.

În acest sens, a indicat că, în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, cât și în vederea respectării procedurii prealabile, s-a adresat către Primăria or. Călărași cu cerere prin care a solicitat:

- anularea parțială a dispoziției primarului or. Călărași nr. 79 din 5 iunie 2001 în partea prin care terenul cu suprafața de 0,07 ha, numărul cadastral ***** situat în ***** a fost transmis în proprietate lui Companeeț Daria (Anexa la Dispoziția nr. 79 din 5 iunie 2001, nr. *****);

- anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat pe numele Companeeț Daria pe terenul cu numărul cadastral *****;

- adoptarea deciziei consiliului orășenesc prin care terenul cu numărul cadastral ***** să-i fie atribuit în proprietate lui Companeeț Valeriu.

Astfel, a menționat că, prin Decizia consiliului orășenesc nr. ***** din 16 mai 2024 s-a refuzat anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat pe numele cet. Companeeț Daria asupra terenului cu numărul cadastral *****, amplasat în *****, suprafața de 0,07 ha și respectiv s-a refuzat constatarea nulității parțiale a dispoziției nr. 79 din 5 iunie 2001. În motivare s-a indicat că Companeeț Daria, proprietar al bunului imobil cu numărul cadastral *****, amplasat în ***** este

persoană decedată, iar pentru rectificarea corectării erorii în registrul bunurilor imobile este necesar acordul proprietarului.

Așadar, consideră că actele contestate urmează a fi declarate nule de instanța de judecată din motiv că Dispoziția primarului or. Călărași nr. 79 din 5 iunie 2001 parțial este lovită de nulitate absolută, în partea prin care terenul cu numărul cadastral ***** a fost atribuit în proprietate lui Companeeț Daria.

Suplimentar, a specificat că, conform pct. 3 lit. a) din Regulamentul cu privire la modul de transmitere în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casă în localitățile urbane, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 984 din 21 septembrie 1998 cu privire la unele măsuri pentru urgentarea procesului de împroprietărire, loturile de pământ de pe lângă casă sunt trecute în proprietate proprietarilor caselor de locuit cu drept de proprietate individuală. Astfel, a invocat că, Dispoziția nr. 79 din 5 iunie 2001 contravine prevederilor art. 11 din Codul funciar, cât și pct. 3 lit. a) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 984 din 21 septembrie 1998 din considerentele că la data adoptării acestei dispoziții proprietar al casei de locuit din or. Călărași, str. Ion Neculce, nr. 1 era Companeeț Valeriu, iar Companeeț Daria la acea dată era decedată.

Mai mult ca atât, a precizat că, potrivit art. 24 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția veche art. 18; în redacția Codului civil din 26 decembrie 1964 art. 9) capacitatea de a avea drepturi și obligații civile (capacitatea de folosință) se recunoaște în egală măsură tuturor persoanelor fizice. Capacitatea de folosință a persoanei fizice apare în momentul nașterii și încetează o dată cu moartea. Respectiv, la data adoptării Dispoziției nr. 79 din 5 iunie 2001 Companeeț Daria nu dispunea de capacitatea de folosință, respectiv nu putea dobândi drepturi, la concret, dreptul de proprietate asupra terenului în discuție.

Prin urmare, a opinat că Dispoziția primarului or. Călărași nr. 11 din 29 ianuarie 2002 este ilegală, deoarece contravine normelor imperative ale Legii, totodată prin acest act administrativ reclamantul este vătămat în drepturile sale și anume în dreptul de proprietate asupra terenului aferent casei de locuit / apartament.

Subsecvent, a mai indicat că, anularea actelor administrative nu este suficientă pentru apărarea drepturilor reclamantului Companeeț Valeriu, prin prisma art. 16 din Codul civil fiind necesară recunoașterea dreptului de proprietate al acestuia asupra terenului cu numărul cadastral *****, amplasat în *****, ceea ce ar duce și la restabilirea situației anterioare încălcării dreptului.

În final, a solicitat anularea Deciziei Consiliului orășenesc Călărași nr. ***** din 16 mai 2024, anularea parțială a dispoziției primarului or. Călărași nr. 79 din 05 iunie 2001, în partea prin care terenul cu numărul cadastral *****, situat în ***** a fost transmis în proprietate lui Companeeț Daria. Totodată, a mai solicitat anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra terenului cu numărul cadastral *****, situat în *****, eliberat lui Companeeț Daria și recunoașterea dreptului de proprietate a reclamantului Companeeț Valeriu asupra terenului cu numărul cadastral

*****, situat în or. Călărași, str. Ion Neculce.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 25 iunie 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea de contencios administrativ depusă Companeeț Valeriu împotriva Consiliului or. Călărași cu privire la anularea Deciziei Consiliului orășenesc Călărași Nr. ***** din 16 mai 2024 în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ.

S-a declarat inadmisibilă acțiunea de contencios administrativ depusă Companeeț Valeriu împotriva Primăriei or. Călărași cu privire la anularea parțială a dispoziției primarului or. Călărași nr. 79 din 5 iunie 2001, în partea prin care terenul cu numărul cadastral *****, situat în ***** a fost transmis în proprietate lui Companeeț Daria și anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra terenului cu numărul cadastral *****, situat în *****, eliberat lui Companeeț Daria – în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ.

Solicitarea recurentului:

La 5 august 2025, Companeeț Valeriu, reprezentat de avocatul Vladislav Jian, a declarat cerere de recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 15 iunie 2025.

La 19 august 2025 potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat este de acord din următoarele considerente.

Conform art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

În acest context, a menționat că, la 29 februarie 2024, s-a adresat cu cerere prealabilă către Primarul or. Călărași și Consiliul or. Călărași. În rezultat a fost adoptată decizia Consiliului or. Călărași din 16 mai 2024, prin care cererea prealabilă a fost respinsă. Copia deciziei a fost comunicată la 22 octombrie 2024, fapt ce indicat expres pe copia deciziei anexate la dosar, pentru certificarea faptului dat fiind aplicată semnătura reprezentantului consiliului.

Prin urmare, a indicat că depunerea acțiunii la 7 noiembrie 2024 prin prisma art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, se consideră în termenul de 30 de zile prevăzut de lege.

Cât privește concluziile instanței de fond precum că nu a fost depusă cerere prealabilă în partea capătului de acțiune privind anularea dispoziției Primarului nr. 79 din 5 iunie 2001 și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, consideră

că este incorectă.

Astfel, a notat că la 29 februarie 2024 în adresa Primarului or. Călărași și Consiliul or. Călărași, a fost depusă cererea nr. 2010 din 29 februarie 2024 prin care expres s-a solicitat anularea dispoziției Primarului nr. 79 din 5 iunie 2001 și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. *****. Faptul că aceasta a fost denumită „Cerere” și nu „Cerere prealabilă” nu poate constitui temei de declarare ca inadmisibilă a unei acțiuni în contencios administrativ.

Mai mult ca atât, a punctat că, în situația dacă ar fi depus o altă cerere prealabilă după respingerea cererii prealabile inițiale prin decizia Consiliului din 16 mai 2025, ulterior ar fi fost omis termenul de contestare a deciziei Consiliului din 16 mai 2025, pentru care art. 163 lit. a) din Codul administrativ prevede că nu se efectuează procedură prealabilă.

Din considerentele expuse supra, a solicitat admiterea cererii de recurs în sensul formulat.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Completul specializat constată că încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 25 iunie 2025 a fost expediată părților la 21 iulie 2025 prin intermediul poștei electronice (f.d.70), iar la 5 august 2025 Companeeț Valeriu, reprezentat de avocatul Vladislav Jian, a depus cerere de recurs împotriva acesteia.

Astfel, raportând la normele legale pre citate la circumstanțele speței, Completul specializat consideră că recursul declarat de Companeeț Valeriu, reprezentat de avocatul Vladislav Jian, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Conform art. 241 alin.(1), (3) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Reieșind din materialele cauzei, Completul atestă că, la 29 februarie 2024

avocatul Jian Vladislav în interesele reclamantului Companeeț Valeriu a înaintat cerere de inițiere a procedurii administrative către Primăria or. Călărași prin care a solicitat:

- anularea parțială a dispoziției primarului or. Călărași nr. 79 din 5 iunie 2001 în partea în care terenul cu suprafața de 0.07 ha, numărul cadastral ***** situat în or. Călărași str. Ion Neculce 1 a fost transmis în proprietate lui Companeeț Daria (anexa la dispoziția nr. 79 din 5 iunie 2001 nr. 16);

- anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat pe numele Companeeț Daria pe terenul cu nr. cadastral *****;

adoptarea Deciziei Consiliului Orășenesc Călărași prin care terenul cu nr. cadastral ***** să-i fie atribuit în proprietate lui Companeeț Valeriu, cu eliberarea titlului de autentificare a deținătorului de teren pe numele ultimului.(f.d.13-14).

Tot din actele dosarului, Completul constată că Primăria or. Călărași nu a reacționat la cererea de inițiere a procedurii administrative.

Ulterior, prin Decizia nr. ***** din 16 mai 2024, Consiliului orășenesc Călărași, a decis:

1) Se refuză anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat pe numele cet. Companeeț Daria asupra terenului cu nr. cadastral *****, amplasat ***** suprafața de 0,07 ha.

2) Se refuză constatarea nulității parțiale a dispoziției nr. 79 din 5 iunie 2001.

În dezacord cu actele administrative nominalizate, la 7 noiembrie 2024, avocatul Jian Vladislav în interesele reclamantului Companeeț Valeriu, a depus în ordine de contencios administrativ o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Călărași și Consiliului or. Călărași privind anularea actelor administrative individuale.

Prima instanță, prin încheierea din 25 iunie 2025, a declarat inadmisibilă acțiunea de contencios administrativ depusă Companeeț Valeriu împotriva Consiliului or. Călărași cu privire la anularea Deciziei Consiliului orășenesc Călărași Nr. ***** din 16 mai 2024 în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ. A declarat inadmisibilă acțiunea de contencios administrativ depusă Companeeț Valeriu împotriva Primăriei or. Călărași cu privire la anularea parțială a dispoziției primarului or. Călărași nr. 79 din 5 iunie 2001, în partea prin care terenul cu numărul cadastral *****, situat în ***** a fost transmis în proprietate lui Companeeț Daria și anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra terenului cu numărul cadastral *****, situat în *****, eliberat lui Companeeț Daria – în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, 5 august 2025, Companeeț Valeriu, reprezentat de avocatul Vladislav Jian, a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Conform prevederilor art. 60 alin. (1)-(2), (4) din Codul administrativ, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Termenul general curge de la: a) data prevăzută în lege pentru

exercitarea unei atribuții stabilite; b) data înregistrării cererii de către autoritatea publică ierarhic superioară sau de cea de control; c) data înregistrării cererii complete, după caz cu toate actele necesare, sau de la data la care petiția a fost transferată autorității publice competente. Dacă cererea nu este completă, autoritatea publică propune petiționarului să prezinte actele lipsă și stabilește un termen în acest sens. Din motive justificate legate de complexitatea obiectului procedurii administrative, termenul general poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. Această prelungire are efect doar dacă este comunicată în scris participanților la procedura administrativă în termen de 30 de zile, împreună cu motivele prelungirii.

În conformitate cu prevederile art. 189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În temeiul art. 162 alin. (1) și alin. (3) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.

Potrivit art. 207 alin. (1)-(2) lit. d) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209.

Conform art. 209 alin. (1) – (3) din Codul administrativ, Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă. Pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

În acord cu normele pre citate și raportate la materialele cauzei, Completul reține că, cererea prealabilă a fost depusă la 29 februarie 2024, fiind înregistrată la autoritatea publică (Primăria or. Călărași). În lipsa oricărei indicații că cererea ar fi fost incompletă sau transmisă altui organ, se consideră că termenul de soluționare a procedurii administrative a început să curgă la această dată.

Totodată, din actele dosarului nu rezultă că autoritatea publică ar fi comunicat reclamantului o prelungire legală a termenului de examinare a cererii și nici că ar fi invocat circumstanțe care să justifice depășirea acestuia.

În acest context, Completul atestă că, prima instanță corect a statuat că, tăcerea autorității echivalează cu refuzul tacit de admitere a cererii, or art. 64 alin. (1)-(3)din Codul administrativ statuează că, autoritatea publică este obligată să soluționeze o cerere potrivit competențelor sale și în termenul stabilit de lege. Refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeași regulă se aplică și în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal. Prin derogare de la prevederile alin. (2), în cazurile prevăzute de lege, nesoluționarea în termen a unei cereri se consideră drept acceptare a acesteia.

Corespunzător, Completul precizează că, în lipsa unui răspuns din partea autorității în termenul legal de 30 de zile (termen care a început la 29 februarie 2024 și a expirat la 30 martie 2024), iar în lipsa unei notificări privind prelungirea legală a acestui termen, s-a produs un refuz tacit, ce trebuia contestat în termen de 30 de zile, adică până la 29 aprilie 2024.

În aceste condiții, după expirarea termenului legal de soluționare a cererii administrative, reclamantul avea posibilitatea și obligația procesuală de a valorifica mijloacele de protecție jurisdicțională prevăzute de lege. Articolul 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ stabilește în mod expres că acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei privind cererea prealabilă sau de la expirarea termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia.

Prin urmare, chiar și în ipoteza în care autoritatea nu ar fi emis un răspuns expres, reclamantul nu era îndreptățit să rămână în pasivitate pe o perioadă nedeterminată de timp, ci trebuia să sesizeze instanța în termenul prevăzut de lege, calculat de la expirarea termenului de soluționare a procedurii administrative.

Așadar, Completul indică că, argumentul recurentului potrivit căruia decizia Consiliului orășenesc Călărași nr. ***** din 16 mai 2024 i-ar fi fost comunicată la 22 octombrie 2024 nu poate conduce la o altă soluție, or înscrisul invocat nu infirmă faptul că procedura administrativă depășise cu mult termenul legal de soluționare, iar termenul prevăzut de art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ începuse deja să curgă de la data expirării termenului legal în care autoritatea trebuia să se pronunțe. Legea reglementează expres două momente alternative de la care începe să curgă termenul de contestare: comunicarea deciziei sau expirarea termenului prevăzut pentru soluționarea cererii. Aceste dispoziții urmăresc să împiedice perpetuarea unei stări de incertitudine juridică și să prevină situațiile în care partea interesată ar putea amâna pe termen nelimitat sesizarea instanței prin simpla invocare a lipsei comunicării unui răspuns.

În acest sens, Completul notează că Decizia Consiliului orășenesc Călărași nr. ***** din 16 mai 2024 a fost emisă în mod expres ca răspuns la cererea de inițiere a procedurii administrative formulate de avocatul reclamantului. Acțiunea a fost depusă în

instanță la 7 noiembrie 2024, adică după expirarea termenului legal prevăzut de art. 209 din Codul administrativ. De asemenea, reclamantul nu a formulat cerere de repunere în termen și nu a invocat vreun impediment obiectiv sau vreun temei juridic care să justifice depășirea termenului de adresare în instanță.

De asemenea, nu poate fi acceptată nici critica recurentului potrivit căreia instanța de fond ar fi apreciat eronat aspectele referitoare la procedura prealabilă în privința dispoziției primarului nr. 79 din 5 iunie 2001 și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Într-adevăr, din conținutul cererii din 29 februarie 2024 rezultă că reclamantul a solicitat anularea parțială a dispoziției primarului și anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren. Totuși, această împrejurare nu este de natură să conducă la admiterea recursului, deoarece nerespectarea termenului de sesizare a instanței constituie un impediment procesual distinct și suficient pentru declararea inadmisibilității acțiunii.

Consecvent, referitor la cerința reclamantului privind anularea Deciziei Consiliului orășenesc Călărași nr. ***** din 16 mai 2024, Colegiul reține că cererea de chemare în judecată a fost depusă abia la 7 noiembrie 2024, adică la aproape 6 luni de la data adoptării deciziei, cu mult peste termenul legal de 30 de zile prevăzut de Codul administrativ

În contextul celor expuse, Completul reține că, este neîntemeiată și susținerea recurentului potrivit căreia formularea unei noi cereri prealabile ar fi condus la pierderea termenului de contestare. Legea procesuală stabilește expres condițiile și termenele de exercitare a căilor de atac administrative și judiciare, iar nevalorificarea acestora în termenul prevăzut de lege nu poate fi imputată autorității publice și nici nu poate constitui temei pentru înlăturarea sancțiunii inadmisibilității.

Inter alia, Completul notează că, Legea nu impune reclamantului depunerea unor cereri succesive și nici repetarea procedurii administrative. În schimb, după expirarea termenului legal de examinare a cererii sale ori după emiterea deciziei autorității, acesta era obligat să utilizeze remediile judiciare prevăzute de Codul administrativ în termenele stabilite de lege. Faptul că reclamantul nu a valorificat aceste remedii în intervalul legal nu poate fi imputat autorității publice și nici nu poate constitui un argument pentru înlăturarea sancțiunii procesuale a inadmisibilității.

Or, instanța de fond nu a întemeiat soluția exclusiv pe denumirea formală a cererii depuse de reclamant, ci pe faptul că acțiunea a fost introdusă cu depășirea termenelor legale și că reclamantul nu a urmat procedura prevăzută de lege pentru contestarea actelor administrative individuale a căror anulare o solicită.

Suplimentar, Completul evidențiază că, reclamantul a fost asistat pe tot parcursul procedurii de un avocat licențiat, care avea obligația profesională de a urmări evoluția procedurii administrative și de a întreprinde demersurile necesare pentru protejarea drepturilor clientului său. În acest context, lipsa unor acțiuni concrete timp de mai multe

luni după expirarea termenului legal de soluționare a cererii nu poate fi calificată drept o împrejurare obiectivă care să justifice depășirea termenului de adresare în instanță.

Subsecvent, Completul menționează că, potrivit art. 65 alin. (1)-(5) din Codul administrativ, dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise. După 6 luni de la expirarea termenului omis repunerea în termen nu mai poate fi solicitată, iar acțiunea omisă nu mai poate fi recuperată, cu excepția cazului când acest lucru nu a fost posibil până la expirarea termenului de un an ca urmare a forței majore. Persoanele interesate pot contesta actul/refuzul autorității publice de repunere în termen cu acțiune în contencios administrativ numai odată cu fondul. Repunerea în termen nu se permite în cazurile excluse prin lege.

Prin prisma normei pre citate, Completul de judecată reține că recurentul Companeeț Valeriu la depunerea acțiunii nu a solicitat repunerea în termen și nici nu a invocat argumente ce ar justifica omiterea termenului de înaintare a cererii de chemare în judecată. În același context, se va reține că, omisiunea de a formula și a depune acțiune în instanța de judecată în conformitate cu rigorile Legii și în termenul stabilit, este imputabilă exclusiv reclamantului.

De asemenea, Completul reține că, recurentul nu a prezentat nicio explicație obiectivă și verosimilă pentru perioada îndelungată de inactivitate dintre data inițierii procedurii administrative și data sesizării instanței. Or, normele referitoare la termenele de exercitare a acțiunii în contencios administrativ urmăresc asigurarea securității raporturilor juridice și impun persoanelor interesate obligația de a manifesta diligență în apărarea drepturilor pretinse. Nici reclamantul și nici reprezentantul său nu au invocat existența unor impedimente independente de voința lor care să fi făcut imposibilă introducerea acțiunii în termenul legal și nici nu au formulat o cerere de repunere în termen, în condițiile prevăzute de lege.

Astfel, depășirea termenului de adresare cu acțiune în contencios administrativ, precum și efectele unei asemenea depășiri reprezintă sancțiunea civilă aplicată reclamantului pentru nevalorificarea drepturilor sale în interiorul termenului legal.

În acest context, instanța de judecată relevă și opinia Curții Europene a Drepturilor Omului, expusă în jurisprudența sa constantă, care explică că, limitele de termen (prescripția) impuse în vederea apărării judiciare a drepturilor pretinse a fi lezate, sunt acceptabile în interesul unei bune administrări a justiției, urmărind un scop legitim de a asigura securitatea raporturilor juridice și protejarea persoanelor ce ar putea fi acuzate împotriva învinuirilor lipsite de actualitate (*stale claim*) susceptibile de a provoca dificultăți în eliminarea și preîntâmpinarea actelor de injustiție.

Instituirea exigențelor de admisibilitate nu urmăresc restrângerea accesului liber la

justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui ordini juridice indispensabile circuitului constituțional prevăzut în art. 20 din Constituție, prevenindu-se, astfel, abuzurile și asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

Astfel, sub aspect procesual, accesul liber la justiție se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acțiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept.

Raportând prevederile legale citate la circumstanțele expuse, Completul reține că, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că acțiunea este depusă cu omiterea termenului prevăzut de lege, fiind înaintată peste o perioadă care depășește termenul de 30 de zile.

În aceste condiții, argumentele formulate în recurs reprezintă, în esență, o reiterare a poziției procesuale expuse în fața primei instanțe, fără a demonstra existența unei erori de interpretare sau aplicare a normelor de drept de către instanța de fond. Concluzia acesteia privind inadmisibilitatea acțiunii rămâne una legală și temeinică, întrucât reclamantul nu a respectat condițiile procedurale obligatorii pentru exercitarea controlului judecătoresc asupra actelor administrative contestate.

Prin urmare, criticile formulate în recurs nu sunt de natură să infirme constatările instanței de fond și nu justifică casarea încheierii contestate. În lipsa unor motive de fapt și de drept care să demonstreze nelegalitatea încheierii contestate și care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat și de a menține încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 25 iunie 2025, ca întemeiată și legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Companeeț Valeriu.

Se menține încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 25 iunie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii:
Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei